

Publicerad 2007-02-07 23:30 av Bensin

snabbskriven text om nåt som jag inte trodde om mig själv, men jag kan också vara jobbig, tydligen.

hur som helst har jag fått känna hur det är när det är vår i februari

ser du hur jag sträcker mig, räcker dig
handen och drar i dig, tar i dig
som du aldrig blivit nuddad förr och hör
du hur jag väser mina verser
i ditt öra, sånt du inte vill höra och
jag går in i din stängda dörr och

...

ser du hur jag misslyckas igen min vän
fastän och därför jag i dagar liksom jagar och
härmar allt du gör

...

så jag ska

...

andas lite tystare nu
lite längre från mitt du

...

men jag följer mina drömmar lite grann
i ömkligt hopp om att nån ska bli sann

...

och kanske
vi kan

...

innan jag slutar helt
att andas
så kanske

vi kan...

Mötas.

med glödgade fingertoppar, jag hoppas

jag lever och jag andas igen min vän

och skiter i din stängda dörr, ja för

vi lever ju och vi andas, vi blandas

som hallonsaft

på sommaren min vän och

vad som än händer så vänder

jag inte nu

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bensin med Poeter.se id #13703 innehar upphovsrätten